

וו. צ'יז'יקוב
צייר

ג. ציפרוב
כתב

יותר חזק. היא רצתה כנראה להחליק את פני המים בחזרה. אבל הקמטים נעשו רק גדולים יותר.

הצפרדעון התרגז, לקח מקל ואמר לרוח "אגרש אותך מכאן. מדוע את מקמטת את

הצפרדעון הקטנטן ישב פעם בחוף הנחל והביט על השמש הצהובה המשתקפת במים. פתאום באה רוח ואמרה "פו!" ועל המים הופיעו קמטים.

הרוח כעסה ואמרה שוב "פו! פו! פו!"

"ואחר כך?"
"אחר כך הייתי מנסר לי את קרניים."
"למה?"
"כדי לא לנגוח."
"נו, ואחר כך?"
"אחר כך הייתי משייף לי את הרגליים...
כדי לא לבעוט."
"ואחר כך, אחר כך?"
"אחר כך הייתי אומר 'איזו פרה אני?' כי
אני פשוט אהיה הצפרדעון ירוק קטן."
*

ואמנם הוא היה נשאר כל חייו קטן מאוד
אבל פעם קרה דבר. הנה מה..
כל אחד יודע מה הוא מחפש. ומה חיפש
הצפרדעון הוא בעצמו לא ידע. אולי אמא,
אולי אבא, אולי סבתא או סבא.
במרעה הוא ראה פעם פרה גדולה.
"פרה, פרה" אמר לה "אולי תרצי להיות
אמא שלי?"

פני המים ואת השמש היפה שלי?"
והוא התחיל לגרש את הרוח ליער, דרך
השדה, מעל תעלה צהובה גדולה. הוא
רדף אחריה בהרים, שם רעו עזים
וכבשים.
כל היום דילג הצפרדעון אחרי הרוח ונפנף
במקל. אפשר היה לחשוב שהוא מגרש
דבורים. והוא לא פחד מכלום.
הוא היה קטן מאוד ומוזר מאוד. רק דלג
בהרים ורדף אחרי הרוח.
*

ואתמול באה אליו פרה ג'ינג'ית. היא
פעתה, נענעה בראשה החכם ובסוף
שאלה "אמור-נא הירוק, מה היית עושה
אילו היית פרה ג'ינג'ית?"
"אינני יודע. אבל אין לי כל רצון להיות
פרה ג'ינג'ית."
"ובכל זאת?"
"תחילה הייתי מתהפך מג'ינג'י לירוק."

"טוב" ענה החרגול.
*

פעם אחד שאל החרגול "מה הם הפרפרים?"

"אלה פרחים בלי ריח" ענה הצפרדעון
"בבוקר הם נפתחים ובלילה מתפוררים.
פעם ישבתי באחו וראיתי איך פרפר כחול
נפתח. הכנפיים שלו נחו בדשא. הרוח
ליטפה אותן. אחר כך גם אני ליטפתי אותן
ושאלתי "מאין עלי הכותרת האלה?
כנראה הפרפר התעופף סביב השמיים.
ואם יעוף בזריחה, יעשה ורוד. ואחר כך
יעוף סביב השמיים ויעשה לשמש. לכן אנו
חייבים לשבת במרעה ולהסתכל על עלי
כותרת כחולים."
*

"ומה הם הכוכבים?" שאל החרגול את
אבא הצפרדעון.
הצפרדעון חשב רגע ואמר "הפילים

"אבל איך זה יתכן" פעתה הפרה "אני
גדולה ואתה קטן כל כך!"
ובנהר הוא פגש בסוס היאור.
"סוס היאור, סוס היאור, אולי תהיה לי
לאבא?"
"אבל איך זה יתכן" ענה סוס היאור "אני

גדול, ואתה קטן כזה...!"
גם הדוב לא רצה להיות לו לסבא.
והצפרדעון התרגז מאוד. הוא מצא בדשא
חרגול קטן ואמר לו "הנה! אני גדול ואתה
קטנטן. אז אני אהיה לאבא שלך."

הגדולים אומרים שכוכבים הם נעצים
זהובי-ראש שבהם השמיים מודבקים.
אבל אתה אל תאמין בזה. והדובים
הגדולים אומרים שכוכבים הם פתיתי שלג
ששכחו ליפול על הארץ. גם בזה אל
תאמין. מוטב שתשמע אותי. נדמה לי
שכוכבים הם תוצאת גשם חזק. אחרי
גשם חזק צומחים פרחים גדולים. וכשהם
מגיעים לשמיים כחולים, הם מקפלים את
רגליהם ונרדמים שם."
"כן" אמר החרגול "זה יותר דומה לאמת.
כוכבים - אלא פרחים גדולים. הם ישנים
בשמיים עם רגליהם מקופלות.

*

כל אחד רוצה להיות יותר גדול. הגדי
רוצה להיות איל. והאיל רוצה להיות פר,
הפר רוצה להיות פיל.
והצפרדעון הקטנטן רוצה להיות יותר
גדול. נו, ואיך לעשות זאת? למשוך את

עצמו ברגל? לא מצליח. באוזן, גם כן לא.
וזנב הרי אין לו.
ואז הוא יצא לשדה, התיישב על גבשושית
אדמה וחיכה לשקיעת השמש.
וכשהשמש התקרבה למערב צל של
הצפרדעון נפל על האדמה. הוא היה
בהתחלה כמו גדי, אחר כך כמו איל, אחר
כל כמו פר ואחרי כן כמו פיל גדול-גדול.
הצפרדעון שמח מאוד וקרא "אני פיל
גדול!"
ואז פיל גדול אחד נעלב מאוד "אינך שום
פיל" אמר לצפרדעון "זה הצל שלך שהוא
כמו פיל גדול. ואתה פשוט חיה מוזרה
בערב היום."